

MARZEC-KWIECIEŃ NR 2 ROK 24/2006

ISSN 0209-1348

misyjne drogi

***Radość
i wdzięczność***

Nr 2/116 marzec – kwiecień rok 24/2006

O. Wojciech Popielewski OMI Na drogach Królestwa Bożego	4
O. Alfons Kupka OMI Królestwo Boże podobne jest do ziarnka gorczycy... 25-lecie polskich misjonarzy oblatów M.N. na Madagaskarze	6
O. Franciszek Chrószcz OMI Dni radości i dziękczynienia	10
O. Roman Krauz OMI Pozostały wspomnienia... ale nie tylko	13
O. Piotr Pisarek OMI Wśród katolików z niemal całego świata 25-lecie polskich misjonarzy oblatów M.N. w Norwegii	16
Pomiędzy Szwecją a Norwegią Rozmowa z o. Teodorem Famułą OMI, duszpasterzem w Skandynawii	20
Czy jesteśmy otwarci na sprawy misyjne? Rozmowa z ks. Czesławem Noworolnikiem, sekretarzem Komisji Episkopatu Polski ds. Misji .	22
Listy misjonarzy	28
Lilla Danilecka Pielgrzymka zaufania przez ziemię 28. Europejskie Spotkanie Młodych w Mediolanie.	35
Wiadomości misyjne	38
Książki godne polecenia	43
O. Ryszard Szmydki OMI Benedykt XVI posyła rodziny na misje	44
S. Tadea-Józefa Augustyn OP Św. Teresa od Dzieciątka Jezus zatroskana o Kościół misyjny	46
Papieskie Intencje Misyjne	48
S. M. Nikodema, słuźebniczka śląska Nauczyć dzieci żyć razem	50

Okładka I:

Radość i wdzięczność. Takie były uczucia wszystkich uczestników uroczystości 25-lecia przybycia polskich oblatów na Madagaskar

Foto: K. Hermański OMI

Okładka IV:

Kościół pw. Św. Eugeniusza de Mazenoda w Fianarantsoa na Madagaskarze

Foto: A. Kupka OMI

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

*Św. Eugeniusz de Mazenod,
Założyciel Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej*

**Naszym
posłannictwem
jest głosić Królestwo Boże
i starać się o nie
przed wszystkimi innymi
sprawami.
Tę misję wypełniamy
we wspólnocie.**

**Z konstytucji 11. Misjonarzy Oblatów
Maryi Niepokalanej**

Przede wszystkim Królestwo Boże

Konstytucje Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej bardzo wyraźnie określają jego posłannictwo. Jest nim przede wszystkim głoszenie Królestwa Bożego. Najpełniej czyni to konstytucja 5, która jeszcze podkreśla, że zarówno na misjach zagranicznych, jak i krajowych, w tym przepowiadaniu oblaci pójdą przede wszystkim do najbardziej opuszczonych:

Całe Zgromadzenie jest misyjne. Jego naczelną służbą w Kościele jest ukazywanie Chrystusa i Jego Królestwa najbardziej opuszczonym. Niesie ono Dobrą Nowinę ludom, które jeszcze jej nie przyjęły i pomaga im w świetle Ewangelii odkryć ich własne wartości. Tam, gdzie Kościół już istnieje, oblaci kierują się do grup, z którymi ma on najmniej kontaktu. Wszędzie bowiem nasze posłannictwo polega na tym, aby najpierw iść do tych, których sytuacja głośno woła o nadzieję i zbawienie, jakie w pełni może przynieść tylko Jezus Chrystus. Są to różnego rodzaju ubodzy – im dajemy pierwszeństwo.

Królestwo Boże jest wpisane w posłannictwo Zgromadzenia, stanowi jego charyzmat. Obecny

numer „Misyjnych Dróg” ukazuje dwa kraje: Madagaskar i Norwegię, w których polska prowincja oblatów pod koniec ubiegłego roku święciła 25-lecie działalności ewangelizacyjnej. Na pierwszy rzut oka wydawałoby się, że są to dwa diametralnie różne pola działalności – a jednak dotyczą powiększenia tego samego Królestwa. Na Madagaskarze mamy do czynienia z pierwszą ewangelizacją, a w Norwegii, gdzie Kościół istnieje już od 1000 lat – z wtórną. Dobrze zapoznać się z jedną i drugą, ale również z licznymi świadectwami, by wspomóc tych, którzy głoszą Królestwo Boże swoją modlitwą oraz osobistym świadectwem życia.

Redakcja

Wielkie rzesze, jakie gromadziły się w czasie podróży apostolskich Jana Pawła II, były czytelnym obrazem wzrostu Królestwa Bożego na ziemi.

Na zdjęciu: Papież w Chiquinquirá w Kolumbii w 1986 r.

Foto: A. Mari

Na drogach Królestwa

Swoją publiczną działalność Jezus rozpoczął od słów: *Czas się wypełnił. Bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię* (Mk 1, 15). Proszony przez uczniów, by ich nauczył modlić się, polecił: *kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojcze (...) niech przyjdzie Twoje Królestwo* (Łk 11, 2). Zapytany, kiedy przyjdzie Królestwo Boże, odpowiedział: *Królestwo Boże jest pośród was* (Łk 20, 21). Podczas Ostatniej Wieczerzy zapowiedział, że pełną jedność i radość, którą przedstawia ustanowiona w Wieczerniku tajemnica Eucharystii, będzie przeżywał z uczniami w *Królestwie swego Ojca* (Mt 26, 29). To tylko niektóre z wypowiedzi Pana Jezusa dotyczące Królestwa Bożego. Wy-

sany w charyzmat i duchowość Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej od czasów Założyciela poczynając, aż po dziś dzień.

Ogłaszając nadejście Królestwa, wskazując na jego obecność, Jezus nie podjął tematu nowego; *Królestwo Boże* było spełnieniem wszystkich tęsknot narodu, z którego Jezus wyszedł, przedmiotem jego pragnień i syntezą wszystkich jego oczekiwań. Jan Chrzciciel w czasie wystąpienia na Pustyni Judzkiej wołał w podobnych słowach, jakimi Jezus rozpoczął swoją działalność: *Nawracajcie się, bo bliskie jest Królestwo Niebieskie* (Mt 3, 2). Jan Chrzciciel mówił o bliskości Królestwa, Jezus o jego obecności. W pierwszych słowach zarówno Jana, jak

i Jezusa nie ma żadnego wyjaśnienia, czym jest owo Królestwo, jaka jest jego natura. To pozwala nam założyć, że kwestie te były znane współczesnym. Spodziewano się, że nadchodzące Królestwo Boże, jako zupełne przeciwieństwo królestwa zbudowanego na panowaniu człowieka (Sdz 9, 7nn; 1 Sm 8, 1nn), przyniesie ze sobą spełnienie Bożych obietnic, a stanie się to dzięki nadejściu zapowiedzianego Mesjasza, obiecanego Dawidowi (2 Sm 7).

Wyjaśnienie, na czym polega natura Królestwa, jak człowiek do niego wchodzi i jakie panują w nim prawa, było dziełem Jezusa. Opowiedziana w Ewangeliach historia Jezusa jest najdoskonalszą ilustracją Królestwa. Jezus głosił Ewangelię Królestwa, a zatem, nauczając, odstaniał kolejne jego tajemnice, ale obok nauczania Jego życie i czyny ukazywały, na czym polega istota Królestwa. Ono nadeszło wraz z Nim. Jezus – *Bóg z nami* – zaczął w najdoskonalszy sposób urzeczywistniać jedność Boga i człowieka. Umożliwił zaspokojenie najgłębszej tęsknoty, jaką człowiek nosił w sercu – tęsknoty za Bogiem i jednocześnie wypełnił Boży plan, którego istota polegała na doprowadzeniu człowieka do jedności ze sobą.

**„Chrystus nauczający”
na południowym portalu katedry w Chartres**
Foto: Michon

starczy jednak przywołać tylko te, by uświadomić sobie, że temat Królestwa jest jednym z centralnych tematów życia i nauczania Jezusa. Jest centralnym tematem Ewangelii. Co więcej, jest bardzo ściśle związany z życiem i misją Kościoła od jego założenia aż po definitywne nadejście Królestwa Bożego i pełne jego objawienie na końcu czasów. Ponadto temat Królestwa Bożego był i jest wpi-

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnika.